

Farní společenství starších 13.3.2026 – Ludmila Rohalová - ekumenismus

V pátek 13.3.2026 jsme se v počtu 13 sešli na faře. Lidka nám vyprávěla o sv. Elizabeth Ann Seton (1774-1821), byla to první světice narozená v USA. Byla manželkou a matkou 5 dětí. Po ovdovění konvertovala ke katolicismu (vyrostala v protestantské episkopální rodině) a založila první bezplatnou katolickou školu a také řád Sester milosrdenství. Lidka si ji vybrala jako biřmovací kmotru, protože jí zaujal její životopis. V roce 1975 Alžbětu svatořečil papež Pavel VI. Její život zůstává svědectvím víry prožívané v rodině i ve službě druhým.

Druhá část přednášky byla o ekumenismu, o ekumenickém hnutí se snahou o opětovné sblížení křesťanů.

Po skončení přednášky byla volná a bohatá diskuse k danému tématu, které všechny zaujalo a moc Lidce děkujeme za její pečlivou přípravu.

Zmínili jsme se i o zamýšlené rekonstrukci fary, dokonce tu padl i návrh, že by venkovní prostory fary mohly být využity na stavbu odděleného malého dvojdomku pro kněze, fara by pak mohla být kompletně využita pro farnost. Je to případný návrh, který by mohl dokonce i celkovou rekonstrukci zlevnit a zajistit soukromí pro kněze.

Farní společenství starších – 27.2.2026 – rekonstrukce fary

Na faře se sešlo 28 farníků ze společenství starších a dále mezi nás přišli 3 hosté, včetně pana faráře, který měl původně mít přednášku o sochách v kostele a jejich attributech. Tato přednáška se odložila na neurčito. Místo toho jsme byli seznámeni se základním záměrem na rekonstrukci fary. Ve skupinách jsme písemně odpovídali na dané otázky k jednotlivým zadaným tématům. Byli jsme vytipováni jako vzorek farníků. Naše vyjádření poslouží k zjištění, co je pro nás ve farnosti a při rekonstrukci fary důležité, co je třeba zachovat, co naopak změnit apod. a jaké máme představy o fungování fary.

Farní společenství starších dne 30.1.2026 - Josef Ladnar

Sešli jsme se na faře po mši sv. v počtu cca 28 osob. Cestovatel a dobrodruh Josef Ladnar nám, spolu se svou dcerou, řádovou sestrou Alžbětou Ladnarovou z řádu sv. Voršily, zprostředkovali Svatojakubskou pouť do Santiago de Compostela, do Fatimy (rok 2025) a do dalších poutních míst, včetně jeho pobytu ve starověkém Římě a v Assisi.

Pepa putoval sám, pěšky, nebo ve skupině s rodinou, někdy autem, jindy vlakem. Spali v ubytovnách, pod širákem, vařili si sami nebo si i výjimečně dopřáli teplé jídlo v místních restauracích. Fotodokumentace z pouti krásnou zalesněnou krajinou, kde by člověk spíš čekal divokou zvěř než samotáře poutníka, budila respekt a obdiv nad dílem Stvořitele. Klidřase Pepu nerozhodilo ani 350minutové zpoždění vlaku, on si poradil za každé situace, přestože nezná ani jeden světový jazyk. Dcera Alžběta vyprávěla velmi zaníceně své zážitky z cesty, kde je nezastrašil ani blížící se černý mrak na obloze věštící přicházející bouřku, přestože právě spali v nedokonalém přístřešku ve volné přírodě.

Moc děkujeme oběma za pěkné obrázky a zprostředkované zážitky. Je obdivuhodné, kolik energie a sebezapření musí člověk vynaložit, aby takové poutní cesty zvládnul, i když přijde cestou i o prošlapané boty, nebo zapomene hůlky na nádraží, kde se pro ně znovu musí vlakem vracet, ale nepřichází o víru, že příští rok zase někam vyrazí.